

## [Finansministeren.]

han tænkte sig, at sagerne skulle kunne indbringes for ligningsrådet, og efter de udtalelser, der er faldet fra flere ordføreres side, vil jeg naturligvis ikke tage afstand fra at drøfte dette problem mellem anden og tredje behandling. Det kan være vanskeligt at få det klaret på de par dage, der er tilovers, men jeg vil altså gerne drøfte det, men vil også her fremhæve, at der i selve den bestående lovgivning er en mulighed for at indbringe en utilfredsstillende etableringslempelse for selve skattedepartementet og dermed for finansministeren, som derigennem kan skabe en ensartet praksis.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne igen takke ordførere og udvalg for arbejdet.

**Grünbaum:** Det er hr. Sigsgaards bemærkninger, der kalder mig herop. Han sagde, at Grünbaum ved førstebehandlingen havde udtalt, at ministerens forslag ikke var tilfredsstillende, men nu havde han skiftet mening og kunne gå ind for det. Det kan jeg stadig væk ikke. Det lovforslag, der blev fremsat, er jeg fortsat utilfreds med. Det, vi går ind for i dag, det er de ændringsforslag, der er stillet her ved anden behandling, og som ændrer lovforslaget på en sådan måde, at vi fra socialdemokratiets side kan sige, at vi er indstillet på, eller vi mener faktisk, at med de ændringer, der nu foretages, får man en rimelig overgangsordning i perioden frem til kildeskatten på det bestående grundlag med de ændringer, der er foreslået, og med de administrative lempelser, som finansministeren har stillet i udsigt.

Og så vil jeg gerne sige om § 27, at vi har jo i udvalget gjort et ihærdigt forsøg på at få denne bestemmelse slettet — det har jeg også gjort mange gange tidligere — men jeg sagde udtrykkelig ved første behandling, det kan jo ses i Folketingstidende, at hvis denne § 27 fortsat skulle bestå, ville vi også fra socialdemokratiets side være med til at regulere det beløb, der står i § 27, stk. 3, de 3.000 kr. Det har ikke været reguleret i mange år; så er det rimeligt at regulere det op, og det er også det, vi går ind for nu.

**Helge von Rosen:** Hr. Sigsgaard kom med et par bemærkninger, som han, så vidt jeg opfattede det, adresserede til mig. En af

dem var, hvad der egentlig kunne være baggrunden for min påstand, at det havde vist sig administrativt uoverkommeligt at genoptage alle efterbetalingsagerne for de sidste 2 år med henblik på behandling efter ligevægtsskattereglerne.

Jeg synes, det ligger helt klart, at selve det at fremdrage alle efterbetalingssager landet over 2 år tilbage i sig selv er en meget stor opgave. Men dertil kommer, at det jo blev klart efter de svar, vi fik fra ministeriet, at man ikke kunne regne med umiddelbart at kunne se, i hvilke sager det betalte sig at skifte over fra reguleringsfradrag til ligevægtsskat; der måtte altså foretages i hvert fald en skønsmæssig beregning. Man kunne heller ikke overlade dette skøn til skatteyderne, da det hele er overordentlig indviklet; de kan faktisk ikke på forhånd vide; om de kan stå sig ved den ene eller den anden beregning, ej heller om det gør en stor forskel. Og hvis det så i en række tilfælde førte til, at man måtte genoptage sagen med henblik på ligevægtsskattebehandling, så ville man, før denne behandling, skulle tilbageregulere ved ret indviklede beregninger selve de allerede indregnede reguleringsfradrag. Det er altså en så kompliceret administration, et så stort beregningsarbejde, der indgår så mange skøn i det, hvis man skal forenkles, at man måtte være enig i, at her måtte man vige tilbage, det var praktisk talt ugørligt.

Det andet, hr. Sigsgaard nævnte i forbindelse med mig, var dér, hvor han og jeg ved første behandling havde fået den samme tanke, nemlig at skatteydere, der benyttede sig af den foreslåede regel om successiv indkomstbeskatning ved salg af know-how osv., svarende til afdragene, skulle kunne rejse fra skatten, altså unddrage sig noget af skatten. Dér har det vist sig under udvalgsbehandlingen ved et svar, som udvalget har fået fra finansministeren, at efter praksis gør det ingen forskel i forhold til de hidtidige regler for mulighederne for at unddrage sig skatten ved bortrejse; der er en regel, der spærrer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1  
vedtoges uden afstemning.